

Öppet brev

*med frågor till Högsta Domstolen och dess ansvariga justitieråd
angående beslut 2011- 10-14 där
Bertil Ströberg inte beviljas resning.*

Jag som skriver detta brev heter Kjell Högkil. Jag är f.d. flygvapenofficer och var verksam i Flygvapnet som elev 1964-1967 och som anställd 1967-1999.

Jag arbetade inledningsvis inom flygvapnets stridslednings- och luftbevakningsorganisation för att senare arbeta i olika stabsbefattningar inom Flygstaben och Högkvarterets operationsledning. Jag har känt Bertil Ströberg sedan 1965 då han var underofficer och en av mina lärare. Han utmärkte sig som en ovanligt seriös och vänlig lärare till skillnad mot många andra vid den här tiden. Bertil Ströberg erbjöds att vidareutbilda sig till officer och efter examen inplacerades han i min kull.

När Bertil Ströberg 1983 greps, anhölls, häktades och efter en osannolik kort utredningstid dömdes för spioneri, kände jag och de flesta av mina kollegor intuitivt att "detta är inte sant". Efter att satt mig in i Ströbergs öde lite närmre är min övertygelse hundraprocentig. Bertil Ströberg har utsatts för det värsta en människa kan drabbas av. Han är oskyldig dömd för landsförräderi. Svenskt rättsväsende har lyckats avkunna en dom utan att något brott är bevisat.

Än mindre att Ströberg medverkat i detta ostyrkta brott. Inte ett enda bevis finns. Domstolarna inklusive HD har istället för att bygga sina domar på fakta trott på en av åklagaren KG Svensson, med stöd av Säpo och dåvarande Försvarsstabens säkerhetstjänst, hopsnickrad osann berättelse. HD har i sitt beslut 2011-10-14 att vägra Bertil Ströberg resning fastställt den sannolikt största rättsskandalen någonsin i vårt land.

Frågor kring HD beslut

Som svensk medborgare anser jag att HD har skyldighet att förtydliga hur domstolen kommit fram till det beslut den fattat. När ni, de ansvariga justitieråden, granskat skälen för resningsansökan sker detta på ett sätt som tyder på att ni mest bara håller med i vad RÅ anser i sitt yttrande över resningsansökan. Advokat Björn Hurtigs kommentarer till RÅ yttrande är inte heller bemötta på ett tillfredsställande sätt.

Till detta kommer att ni överhuvudtaget inte kommenterar en av de tyngsta punkterna i resningsansökan nämligen Jur Dr Göran Dufwas ifrågasättande av bevisvärderingen i hovrättens dom 1983.

Då HD synes ha rätt att välja det den vill värdera i ett mål kunde ni i det här fallet lika väl ha granskat rimligheten i åtalet från grunden. Att komma fram till sanningen borde väl vara det övergripande målet vara för HD istället för att genom juridiskt fikonspråk söka begränsa möjligheterna för sanningen att segra.

Då målet till sist enbart kom att handla om att värdera indicier och trovärdighet hade självklart varje enskild händelse som kunnat rubba åklagarens trovärdighet varit av avgörande betydelse. De av Säpo olagligt mörkade omständigheterna och som avslöjades av TV 4:s reportrar är vart och ett av den digniteten att åklagarens trovärdighet hade ifrågasatts.

Tillsammans anser jag till skillnad mot er att de definitivt skulle ha krossat åklagarens trovärdighet. Det är åklagarens version av indiciekedjan som intill visshet skall vara med verkligheten överensstämmande. I första hovrättsdomen segrade denna version med knappast möjliga majoritet med 3-2. Så skör var åklagarens seger. Hur ett indiciemål kan få avgöras med en så oenig domstol är anmärkningsvärt men ändå tillåtet i Sverige.

Vad som hänt om Säpos mörkningar varit kända då behöver ingen som är insatt i fallet tvivla över. Då ni har en annan uppfattning tvivlar jag på att ni satt er in i fallet ordentligt. Jag tvivlar också på att ni satt er in i det "kalla krigets epok" och hur spelet mellan olika länders underrättelseorganisationer och säkerhetstjänster gick till. Har ni inte denna kunskap anser jag det var er skyldighet att ta reda på denna.

Jag vill ha förtydligande av följande:

1. I punkt 14 skriver ni om betydelsen av att BS inte frågade efter mer post. Är det HD synpunkter eller har ni bara svält det RÅ anfört? Denna medvetna misstolkning av vad som står i resningsansökan är anmärkningsvärd. En skyldig Ströberg hade förväntat sig ett brev eller snarare ett paket innehållande 25000 kr i använda sedlar. Till detta kommer att en skyldig Ströberg skulle inväntat en klarsignal (rött band) på den polska ambassadens balkong.

Varför gör ni denna medvetna misstolkning?

2. I punkt 16 anser ni liksom RÅ att eftersom personen i 1957-års händelseförlopp inte hette Sven-Roland Larsson utan H.A. Larsson gör detta att omständigheten saknar betydelse. Nu är det inte förnamnet eller namnet överhuvudtaget som är poängen. Det är det nästan identiska tillvägagångssättet som har betydelse. Detta har även Säpo medgett i sitt underlag till RÅ. Sedan skriver ni "Uppgifterna tillåter redan av det skälet inte någon bestämd slutsats. De rubbar därför inte hovrättens bedömning av Bertil Ströbergs trovärdighet".

Först misstolkar ni och ger förnamnet en avgörande betydelse när det är tillvägagångssättet som naturligen skall tillmätas detta.

Sedan skriver ni om Ströbergs trovärdighet. Jag vill påstå att det i första hand är åklagarens trovärdighet som påverkas. Det är han som skall bevisa att Ströberg är skyldig. Här hemfaller ni på nytt till att det är Ströberg som skall bevisa att han är oskyldig eller vara mer trovärdig än åklagaren.

Varför gör ni denna misstolkning och konstiga yttrande om trovärdighet?

3. I punkt 17 förringar ni den omständigheten att polska ambassaden samma vecka som ambassadbrevet överlämnades även per telefon erbjudits arméhemligheter stulna ur ett militärt kassaskåp. Samtalet skall ha mottagits av försvarsattaché Lewicki. Uppgiftslämnaren anger plats och eget signalement för ett sammanträffande. Den omständigheten att inblandade personer inom Säpo och Försvarsmakten i RÅ förhör med dessa våren 2010 inte minns något av detta (selektiv minnesförlust) innebär ju inte att denna omständighet saknar betydelse.

På nytt skriver ni hur denna omständighet inte rubbar hovrättens bedömning av Ströbergs trovärdighet. ***Det är åklagarens trovärdighet som skulle ha minskat om detta presenterats för domstolen.*** Varför tog inte Säpo någon notis om denna uppgift när ambassadbrevet ansågs trovärdigt? Sannolikt är det något mycket allvarligt som ligger bakom Säpos mörkande av denna händelse. Naturligtvis skulle denna omständighet om den presenterats i sitt rätta sammanhang haft en avgörande betydelse i den meningen att åklagarens trovärdighet ifrågasatts.

Sunt förnuft säger att sannolikheten för att två olika personer är beredda att förråda sitt land till samma ambassad med några dagars mellanrum är näst intill obefintlig.

Varför förringar ni denna omständighet?

Varför skall vittnenas ”minnesförlust” få avgöra betydelsen? Telefonsamtalet är ju dokumenterat. RÅ (Jörgen Almlad) har själv talat med den tf kriminalkommisarie som skrev det hemliga PM (RPS Säk PM nr 100 1983-05-02) där telefonsamtalet kommenteras. Inte ens denne minns något om telefonsamtalet! Jag vill påstå att han på ren svenska ljuger! Här måste ni i anständighetens namn ge en riktig förklaring!

4. Göran Dufwa har ca 20 års erfarenhet av verksamheten i HD. Han var föredragande då Ströbergs sökte prövningstillstånd 1990. Han har som jag inledningsvis nämnde i en juridisk skrift kommit fram till att hovrättens värderande av åklagarens gärningsbeskrivning ställd mot Ströbergs berättelse av vad som förevarit är grovt felaktig.

Jag citerar Dufwas slutsats:

”Hovrätten anser att av de två tänkbara förklaringarna till att Ströberg infann sig på postkontoret är den som Ströberg uppgivit orimlig och att åklagarens påstående därför är styrkt. Den anser alltså att den oförsiktighet som Ströberg skildrat var mera osannolik än det avsiktliga brott mot rikets säkerhet som åklagaren påstått. Men oförsiktigheten anses osannolik med hänsyn till vad man vet om Ströbergs egenskaper och ställning. Och det avsiktliga brottet måste mot samma bakgrund anses ännu osannolikare.

Att en av två tänkbara förklaringar är osannolik kan inte anses som bevis för att den andra är den rätta om också den är osannolik, i synnerhet inte om den är ännu mera osannolik. Hovrättens resonemang är alltså både orimligt och ologiskt.”

Varför kommenterar ni inte Dufwas kritiska analys av hovrättens domskäl?

Har ni överhuvudtaget tagit del av Dufwas analys?

Övriga synpunkter och kommentarer.

1. Inledande misstag spolierade all bevissäkring

Då HD står över alla andra domstolar i vårt land så måste man som medborgare kunna ha ett fullständigt förtroende för HD och dess ledamöter. Jag har personlig erfarenhet av när HD i ett mål fullständigt körde över RÅ yttrande i det sk pascalidomålet och friade de dömda. Jag kände då en stor tillfredsställelse över att HD kunde se klart på ett händelseförlopp som av tingsrätt och hovrätt klart misstolkats under massmedias (främst Aftonbladet) tryck. Sanningen segrade.

Då ni inte velat kommentera/bedöma Dufwas granskning kan jag inte tolka detta på annat sätt än att det står er fritt att värdera efter eget behag vad som ni vill värdera. Om ni då visat intresse av att söka sanningen kunde ni ha börjat med att bedöma om det föreligger något spioneri överhuvudtaget.

Beviset som åklagaren trodde sig funnit i form av ambassadbrevet är ingalunda något bevis för att spioneri förekommit.

Det är således inte styrkt att något spioneri förekommit. Hur det spolierade beviset, det sk ambassadbrevet, tillkommit kan man spekulera över. Ingen kan i vilket fall med säkerhet påstå att det är skrivet av någon inom Försvarsmakten. Det kan ha framställts av polackerna (det troligaste) eller kanske av Säpo. Det senare är inte på något sett en orimlig tanke. Men vem skulle kunnat utreda Säpo? Så länge hemlighållandet av vad som skedde inom Säpo får råda, får vi inte veta sanningen.

Åklagaren har inte visat på något trovärdigt motiv. Det han krystat fram om Ströbergs ekonomiska problem i samband med pågående skilsmässa var ju enbart tomt prat. Troligen har ingen svensk flygofficer haft bättre ekonomi i samband med en skilsmässa än Ströberg. Får en svensk åklagare påstå vad som helst? Det hade i utredningen visat sig att Ströbergs ekonomi var mycket god och förbättrats under aktuell tid. Ändå ljuger åklagaren om detta!

I Ströbergs fall syns inte sökandet av sanningen ha varit ledstjärnan.

Detta för rättvisan så är sorgliga fall bedömer jag har sitt ursprung i de misstag som Säpo inledningsvis begick, kopplat till att när de bevis åklagaren trodde sig ha rämnade kunde han av prestigeskäl inte lägga ned åtalet.

Viss likhet med åklagarens agerande i det uppmärksammande barnläkarmålet föreligger. Åklagaren, Peter Classon, visste att inget av vittnena sett läkaren ge något tiopental. Så även om RMV:s analys av blodprovet varit riktig hade han inte kunnat bevisa att läkaren injicerat tiopental, som är en gulaktig vätska till skillnad mot de ofärgade morfin- och saltlösningar som vittnena sett. Ändå väcker han åtal! Hade Solna Tingsrätts domare varit lika svag som domarna i Ströbergs fall kunde det gått vägen. Nu blev han nesligt sågad vid fotknölnarna och anmäld för misstänkt tjänstefel.

Säpos avgörande misstag var:

- 1. De granskade inte källans trovärdighet i tillräcklig omfattning. Av vad som finns att läsa öppet tycks ingen granskning överhuvudtaget ha skett.*
- 2. De varken utreder eller granskar det andra spionerbjudandet som inkom samma vecka som ambassadbrevet. Efter de skriftligt dokumenterade kontakterna mellan Säpo och försvarsstabens säkerhetstjänst händer ingenting!*
- 3. Säpo grep Ströberg direkt vid postkontoret och missade därmed alla möjligheter till bevissäkring.*

Dessa misstag är flagranta och beteendet strider helt mot Säpos handlingsregler vid spionerifall.

Direktgripandet kan tyda på att någon inom Säpo på hög nivå, troligen dess dåvarande chef, är den som styrt ingripandet. Den ”normala” planerade aktionen vid gripandet ställdes med mycket kort varsel in därför att Säpos högsta ledning visste att det aldrig skulle gå att finna några bevis.

Ett normalt tillvägagångssätt skulle således ha gett en bild av att Säpo inte var särskilt smickrande. Säpo körde på ett anmärkningsvärt sätt över åklagaren. Han fick nöja sig med det lilla som fanns av bevis och som i verkligheten visade sig inte vara några bevis överhuvudtaget. Mörkningar av omständigheter och slarv med fakta fortsätter sedan som en röd tråd i detta fall.

2. Avfärdandet av översten Filip Grudemarks PM där han ifrågasatte Säpos utredning.

Av alla märkliga omständigheter där allt som talade för Ströberg skulle negligeras eller gömmas undan är detta bland det mest anmärkningsvärda.

Översten Filip Grudemark var en av de mest kompetenta cheferna någonsin inom försvarets säkerhetstjänst. Han hade en framgångsrik karriär bakom sig som generalstabsofficer och blev chef för Försvarsstabens säkerhetstjänst 1958. Hans ansvarsområde blev väsentligt utökat med nya organisationsenheter. En underställd detaljchef var Birger Elmér som hanterade IB. En organisation som noga utreddes i SOU 2002:92.

En annan nytillkommen detalj bildades med säkerhetspoliser under Thorsten Söderströms ledning. Thorsten Söderström hade under många år bl.a. varit Lennart Savemarks kontaktperson. Han var som sådan en av huvudpersonerna i 1957 års händelser då Savemark röjdes som infiltratör på den dåvarande sovjetiska informationsbyrån, SIB, under omständigheter snarlika 1983 års. Filip Grudemark hade således genom Thorsten Söderström erhållit omfattande kunskaper om 1957 års händelser och kunde knyta samman dessa med händelserna 1983.

I samband med Ströbergs resningsansökan 1985 skriver Filip Grudemark, som då var helt okänd för Ströberg, en PM där han ifrågasätter hela den dittillsvarande utredningen och vädjade om att en ny oberoende och kompetent utredning skulle genomföras.

Filip Grudemark, som före detta chef för den militära säkerhetstjänsten, skulle orimligen skrivit detta PM om han inte haft speciella kunskaper kopplat med stor hederskänsla. Chefen för Försvarsstabens säkerhetstjänst och som var "åklagarbiträde" under rättegångarna 1983, Lennart Borg, yttrar sig över PM:et och anför att Grudemark verkade i en organisation som inte överensstämmer med dagens (1983) och därmed är hans synpunkter värdelösa. Detta skandalösa yttrande av en partisk Borg blir domstolens ståndpunkt som väljer att inte beakta Grudemarks PM.

3. Misstänkliggörandet av Lennart Savemark

Lennart Savemark var en för vårt land mycket viktig och uppskattad agent. Han tvingades ta stora risker under sin anställning som anställd redaktör med dubbelbefattningen som svensk informatör vid dåvarande sovjetiska informationsbyrån SIB.

När han röjdes 1957 genom att "någon" sände tillbaka hans rapport adresserad till kriminalkommissarie Torsten Söderström blev hans situation på SIB ohållbar och han tvingades i landsflykt. Han och hans familj hamnade så småningom i USA och arbetade inom en organisation knuten till CIA.

När han tillfälligtvis på besök i Sverige 1984 ser han ett TV-program om Ströbergfallet. Han inser att ambassadbrevets innehåll och sättet han själv blev röjd 1957 är så lika varandra att en slump är utesluten. Han inser att risken för att justitiemord begåtts är uppenbar. Han skriver en lång PM om detta som han överlämnar till Säpo. Han berättar i detalj om hur situationen på SIB och om sina kontakter med Torsten Söderström.

Men 1984 vill inte Säpo tillmäta Savemarks uppgifter någon större betydelse. Man utreder ytligt och försöker inledningsvis få det hela till att Bertil Ströberg kanske kunde ha jobbat som brevsorterare 1957 och varit den som röjde Savemark 1957. När inte den kopplingen gick att göra läggs historien i hemliga arkivet för att åtminstone inte under Bertil Ströbergs liv på jorden dyka upp. Av "misstag" hittar TV 4 reporter Savemarks PM 2010.

Trots att Säpo själva i sitt yttrande till RÅ anser att omständigheterna 1957 borde funnits med i utredningen om Ströberg så anser RÅ av någon outgrundlig anledning att de saknar betydelse.

Lennart Savemark som under hela sin agenttid ansetts som en oerhört trovärdig och viktig informatör blir nu av Säpo ansedd som mindre trovärdig.

4. Datasystemet FROST.

Sommaren 1984 beordrade åklagaren förhör med anledning av novemberbrevet. I en förhörsutskrift anger en informationskapabel person, att datasystemet FROST, helt okänt för bla Ströberg, vid ett civilt elektronikbolag innehöll detaljerad information om uppgifter som förekommit i ambassadbrevet och novemberbrevet. Förhørsledaren Löow från Säpo bekräftar detta genom sammanfattningen att den informationskapabla kretsen bara växer. Åklagaren tog givetvis del av beordrade förhör och kände till denna för Ströberg mycket viktiga uppgift.

Han nämner dock inget om detta under hovrättsförhandlingen 1989 eller under de brevväxlingar som skett under mellantiden. Inte ens JO fick del av uppgiften vid besök och förfrågningar hos Säpo hösten 1984.

5. Sannolikheter.

Eftersom målet avgjorts med enbart värderande av trovärdighet som grund och där något brott inte ens är bevisat kan sannolikheter också värderas. Om åklagarens version av händelseförloppet är riktig så skulle det på flygstabens sambandsavdelning under våren 1983 funnits två flygofficerare med ytterst tveksamma egenskaper. En landsförrädare och spion i form av Ströberg och en snuskbrev- och anonyma brev skrivande dubbelnatur i form av en underställd major. På en avdelning med 10 anställda officerare är denna sannolikhet ytterst liten.

Om någon på denna avdelning skulle haft motiv för att skriva ambassadbrevet så är ”snuskmajoren” den troligaste. Han hade för en pilot en ganska medioker karriär. Fick inte bli chef för något flygande förband, som är varje pilotutbildad officers dröm. Han blev förbigången av yngre kollegor. Han var förtjust i att skriva anonyma brev med såväl erotiskt som förtalande innehåll av värsta sort. Han hade flera kvinnoaffärer. Således en man med en typisk spionprofil.

Lägg till detta hur stor var sannolikheten att polska ambassaden samma år, samma månad och samma vecka skulle ha erbjudits två olika erbjudanden till att köpa svenska militära hemligheter. Den sannolikheten är knappast mätbar! Säpos och kanske också åklagarens mörkning av det andra erbjudandet är ytterst märklig men säkert förståelig den dag vi får veta sanningen om detta falskspel.

6. Vem är mest trovärdig?

Så något om trovärdighet som är det enda domstolarna till sist haft att värdera. Om man jämför KG Svenssons bakgrund med Ströbergs kan följande konstateras.

KG Svensson har i ett antal domar lyckats fälla åtalade med **omvänd bevisföring**. Egentligen ett brott mot andemeningen i vår lagstiftning där **åklagaren skall styrka att ett brott är begånget** och att den åtalade kan bindas vid brottet. Till detta kommer i ströbergfallet hans försök till falsk bevisföring.

Som exempel när han beskrev Ströbergs ekonomi, antalet informationskapabla personer till att skriva ambassadbrevet och hur Ströberg skulle ha överlämnat detta brev till taxichauffören. En ärlig åklagare skarvar inte när bevisen inte håller. Han håller sig till sanningen.

KG Svensson trovärdighet belastas också av samarbetet med dåvarande chefen för Försvarstjänstens säkerhetstjänst Lennart Borg. Denna partiske person spelade med alla medel med i KG Svenssons försök att "svartmåla" Ströberg. Lögnerna om Ströbergs dåliga ekonomi är bara ett exempel som härstammar från honom. Hans partiskhet finns av honom själv dokumenterad i det brev (Handbrev Bofors Nobel Industrier 1989-03-13, handbrev 78/89) han skrev till sin efterträdare där han kommenterade hovrättsdomen samma år. Han skriver bl.a. "**Till en balanserad och klok åklagare skall vi alltid ställa upp med det bästa vi kan ge**".

Denne partiske person sitter också med som åklagarens biträde under de två första rättegångarna. Och inte nog med det. Lennart Borg har via Säpo fått vetskap om att den polske försvarsattachén Lewicki förutom att ha mottagit ambassadbrevet även uppgett att han per telefon erbjudits att köpa svenska arméhemligheter stulna ur ett militärt kassaskåp. Denna oerhört viktiga information meddelas inte domstolarna och inte heller Ströberg. Att KG Svenssons förtrogne medarbetare Borg inte skulle informerat honom om denna omständighet är ytterst osannolikt. Troligen har även Säpo meddelat samma sak.

Åklagaren KG Svenssons biträde Lennart Borg och sannolikt även han själv har således kunskap om att polska ambassaden lämnat information om två olika spionerbjudande med fyra dagars mellanrum redan vid tingsrättsförhandlingarna 1983.

Skulle inte denna information meddelats domstolen och Ströberg? Jag vill påstå att undanhållandet var olagligt.

Mer om KG Svenssons ytterst tveksamma och oärliga sätt att agera finns beskrivet i Marianne Ströbergs bok "**Spioneri eller konspiration**" från 1986 och Pelle Berglunds bok från 2011 "**Spionfallet Ströberg**".

I Ströbergs bakgrund finns inte den minsta antydning till något tveksamt agerande i något sammanhang i hans tjänsteutövning. Att han privat åtog sig att utföra en något tveksam tjänst då han erbjöd sig hjälpa en person han inte kände att lösa ut ett postrestantebrev är det enda som ligger honom till last.

Vid en objektiv vägning av dessa två personers trovärdighet kan utfallet bara bli ett. Det är Ströberg som är mest trovärdig.

7. Personlighet.

Har ni någonsin hört talas om en spion med Ströbergs bakgrund? Uppvuxen i en trygg miljö, uppskattad och duktig i sin verksamhet som även ger belöningar i form av befördran och chefsbefattning. Ströberg var med rätta stolt och mycket tillfreds med sin karriär. Han saknade helt motiv. Åklagaren försökte med att hävda ekonomiska motiv men misslyckades.

Efter avtjänat fängelsestraff återvänder han till sin bostad och familj på Lidingö. Helt öppet inga försök att dölja sin existens med hemlig adress eller telefonnummer.

Så betar sig inte en landsförrädare. Än mindre försöker en sådan att under närmre 30 år söka upprättelse.

8. Jurister som genom åren engagerat sig Bertil Ströbergs fall.

Förutom Jur Dr Göran Dufwa har flera högt ansedda jurister engagerat sig i fallet.

Professorn i processrätt vid Lunds universitet Ulla Jacobsson hade tidigt intresserat sig för fallet.

Hon bidrog till ansökan om resning som inlämnades 1988 och medverkade även i rättegången 1989.

Domaren mm Gunnar Rennerfeldt upptäckte också att den bevisning som förelegat inte på något sätt kunde binda Bertil Ströberg för något spioneri. Han arbetade aktivt under ett antal år med att försöka påvisa att Ströberg dömts oskyldig.

Att ovan nämnda personer frivilligt utan någon som helst ersättning starkt engagerar sig i fallet pekar på att fallet juridiskt sett är ovanligt, för att inte säga unikt, dåligt hanterat av det svenska rättsväsendet.

Avslutning.

Jag har i ovanstående bara tagit upp en del av alla märkliga omständigheter i Bertil Ströbergs fall.

Det finns fortfarande outredda delar.

Säpos utredning om Bertil Ströberg är sannolikt den sämsta brottsutredning som någonsin gjorts i vårt land. Det borde inte vara möjligt att i en och samma utredning begå så många fundamentala fel och misstag som bevisligen har gjorts. Till detta kommer Säpos mörkningar av fakta som talade för Ströberg och åklagarens falska påståenden.

Jag rekommenderar er att läsa Pelle Berglunds bok ”Spionfallet Ströberg” den beskriver väl de flesta av alla märkliga omständigheter i detta fall. Läs också Marianne Ströbergs bok ”Spioneri och konspiration”. Den boken gavs ut redan 1986 och skildrar på ett utmärkt sätt hur omvärlden såg ut under aktuell tid. Hur massmedia inledningsvis stod på åklagarens sida för att senare allt kraftigare ifrågasätta åklagarens agerande och domstolarnas utslag.

Ni som ansvariga justitieråd har intill visshet cementerat ett justitiemord.

Ni har gjort våld på sanningen. Man brukar säga att sanningen segrar. Det kommer den inom sinom tid också göra i detta fall. Tyvärr kanske inte under Bertil Ströbergs tid här på jorden, men den kommer att segra.

Vid den tidpunkten är ni sannolikt alla vid liv och kommer att få stå vid skampålen för att ni inte sökte sanningen !

Jag kräver ett svar på vad jag anfört inom rimlig tid.

Med vänlig hälsning

Stockholm 2011-11-29

Kjell Högkil

Fatburskvarngata 26

11864 Stockholm